

Londons mord på McKinley Lancerede et århundrede med politiske mord

Af Jeffrey Steinberg og Anton Chaitkin

9. juni 2015 – Præsident William McKinley (1843-1901) var den sidste amerikanske præsident, der har kæmpet for Unionen i Borgerkrigen. Han var den sidste protektionist i det Republikanske Parti, og den sidste, der var en helt bevidst fortaler for Hamiltons amerikanske system for politisk økonomi.

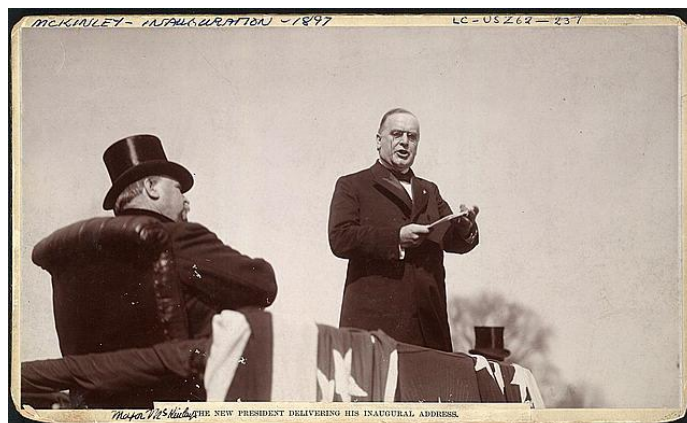
Mordet på McKinley den 6. september 1901, mindre end seks måneder efter hans indsættelse i sin anden embedsperiode som USA's præsident, var et vendepunkt i amerikansk historie. Mordet på McKinley gjorde Theodore Roosevelt til præsident og indledte et århundrede med anglo-amerikansk, aftalt spil, der var til skade for nationen, og for verden.

Mordet på McKinley lancerede også det, der med rimelighed kan kaldes et århundrede med politiske mord. Enhver fremragende, amerikansk præsident i det 20. århundrede ville være mål for politisk mord, og ved hver begivenhed ville beviserne føre til én, og kun én, institution: Det britiske Monarki.

I krydsild

Præsident Franklin D. Roosevelt var af briterne og deres Wall Street-allierede udset som mål for politisk mord, selv før han blev indsat.¹ Da mordforsøget slog fejl, finansierede Wall Street og London et kupforsøg mod FDR, som blev saboteret af gen. Smedley Butler, der sladrede om komplottet, som var blevet organiseret i JP Morgans kontorer på Wall Street og i London.

¹ Steinberg, Jeffrey: »FDR's sejr over Londons Wall Street-fascister i 1932«, *EIR*, 4. april 2008.

Præsident William McKinley holder sin indsættelsestale den 4. marts, 1897.

John F. Kennedy blev myrdet den 22. november 1963 gennem en omhyggeligt planlagt sammensværgelse, som nu afdøde statsanklager fra New Orleans, Jim Garrison, sporede, gennem Montreal, Canada, til et facadeselskab for britisk efterretningstjeneste, Permindex, der også finansierede gentagne mordforsøg på den franske præsident Charles de Gaulle.

Præsident Ronald Reagan var offer for et mordforsøg, der var lige ved at lykkes, inden for de første måneder af sin embedsperiode. Lighedspunkterne mellem mordforsøgene på McKinley og Reagan er slående: Både McKinley og Reagan kom under pres fra Wall Street-fraktioner i deres eget Republikanske Parti for at udnævne kendte, britiske sympatisører som deres kampagners vicepræsidenter.

Mordet på McKinley installerede Theodore Roosevelt i Det Hvide Hus, og det fejlslagne mordforsøg på Reagan, der svækkede ham meget, åbnede døren for, at George H.W. Bush kunne tiltage sig en større og større udøvende myndighed, der førte til hans eget præsidentskab i en enkelt periode og det senere valg af hans søn, George W. Bush.

Præsident Bill Clinton, der skilte sig ud som en afviger fra det anglo-amerikanske »særlige forhold« og søgte at erstatte det med et strategisk partnerskab med Tyskland, under kanslerne Helmut Kohl og Gerhard Schröder, blev forfulgt af britiske agenter under anførsel af MI6-aktivet, Ambrose Evans-Pritchard. Når private fly ikke lige brasede ind i residensen i Det Hvide Hus, opildnede britiske propagandister, anført af Evans-Pritchard, vold fra højrefløjsmiliter mod præsidenten og pressede republikanere i Kongressen til at bringe hans præsidentskab til fald via en rigsretssag.

Præsident William J. Clinton, mål for britisk, politisk mord, under en Interfaith-frokost i det Hvide Hus.

Præsident Clinton blev forrådt af sin egen vicepræsident, Al Gore, en nær samarbejdspartner til den britiske, kongelige gemal og berygtede tilhænger af folkemord, Prins Philip, der forsøgte at bruge »Lewinsky-affæren« til at fremtvinge Clintons tilbagetræden.

Præsident Clinton var i færd med at lancere en »ny, global finansarkitektur« i kølvandet på finanskrisen i 1997-98, og blev væltet pga. af sine planer om en undersøgelse af det britiske system med finansspekulation.

Amerikanske præsidenter var ikke de eneste, ledende, amerikanske patrioter, der blev mål for britisk-udtænkte, politiske mord. Pastor Martin Luther King Jr. blev skudt ned i 1968 på et tidspunkt, hvor han var i færd med at udvide den i forvejen meget magtfulde borgerrettighedsbevægelses dagsorden; og kort tid efter mordet på King blev Robert F. Kennedy, broder til den myrdede JFK og førende demokratisk kandidat til præsidentkandidatnomineringen i 1968, myrdet under en kampagnebegivenhed i Los Angeles.

Mordet på McKinley

William McKinley var en ledende, amerikansk protektionist, der gjorde tjeneste i den amerikanske Kongres som guvernør for Ohio, før han blev valgt til præsident i 1896.

I 1882 leverede McKinley, der på det tidspunkt var republikansk kongresmedlem fra Ohio, en magtfuld tilbagevisning af frihandel i salen i Repræsentanternes Hus. Med en bemærkning om, at der ikke var nogen amerikansk støtte til frihandel, spurgte han rent retorisk, hvem, der var tilhænger af frihandel?

»England ønsker det, kræver det – ikke til vort bedste, men sit eget; for hun er mere ivrig efter at bevare sit eget overherredømme, end hun er efter at fremme denne republiks befolknings interesse og velfærd, og et stort parti i dette land lægger stemme til hendes interesser ... Hun ville fremstille varer til os, og give os lov til at avle hvede og majs til hende. Vi er glade for at gøre det sidste, men ikke villige til at give hende monopol på det første.«

McKinley polemiserede:

Frihandel passer muligvis til Storbritannien og dets besynderlige sociale og politiske struktur, men det har ingen plads i denne republik, hvor klasser er ukendte, og hvor kaster for længst er blevet bandlyst; hvor lighed er en lov; hvor arbejdsstyrken er værdig er ærefuld; hvor uddannelse og forbedring er alle borgeres individuelle stræben, uanset hvordan hans fødsel, eller hvor fattig hans tidlige opvækst, tilfældigvis har været. Her er mekanikeren af i dag producenten et par år fremme i tiden. Under sådanne betingelser kan frihandel ikke have et blivende sted her.

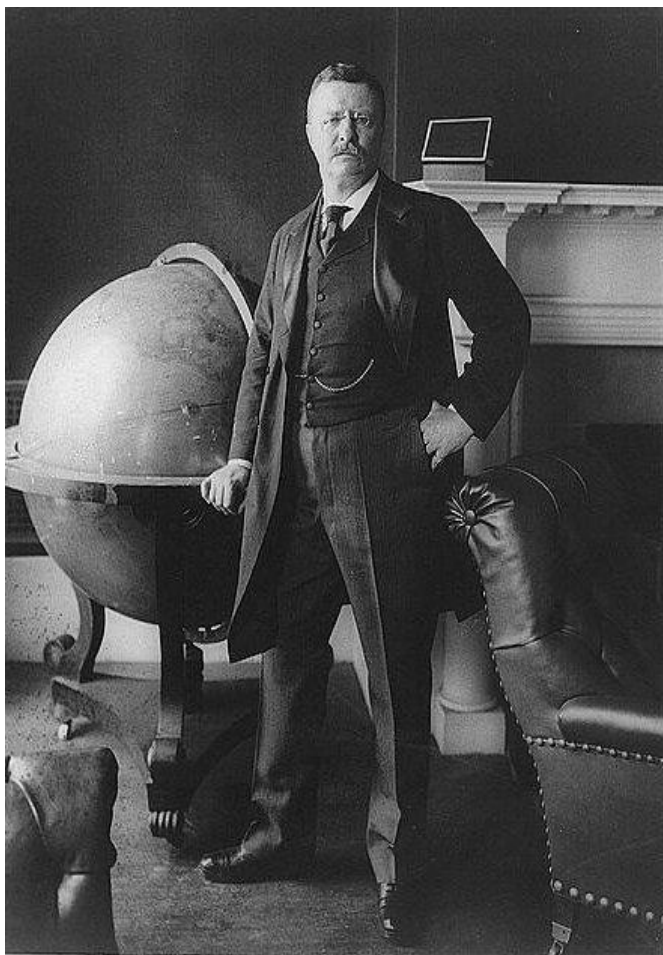
Tro mod sit ord fik McKinley gennemført en toldlov, McKinley-tolden, i 1890, som blev forhøjet af daværende udenrigsminister James Blaine, der tog initiativ til »gensidige« traktater med lande i Sydamerika og Mexico for at fremme handel samtidigt med at fastholde en fælles beskyttelse imod Englands frihandelspolitik.

Den britiske diplomat Sir Cecil Spring-Rice skrev tilbage til London, at den kombinerede virkning af McKinley-tolden og Blaines gensidighedspolitik effektivt lukkede England ude af hele Vestindien og Sydamerika. Inden for få år blev Spring-Rice en nær ven til Theodore Roosevelt.

Th. Roosevelt var allerede en uforfærdet anglofil, et træk, han havde arvet fra sin »yndlingsonkel«, James D. Bulloch, der kørte Konføderationens efterretningssvæsen fra London under hele Borgerkrigen. I 1883 udgav Bulloch sin spionagehistorie fra Borgerkrigen, *Konføderationsstaternes efterretningstjeneste i Europa*. Bulloch var direkte impliceret i Lincoln-mordet gennem sin afgørende rolle som forbindelsesled mellem de britiske efterretningstjenester og Konføderationen.

McKinley udgjorde en trussel mod britiske interesser, og han blev udset som mål for politisk mord for denne forbrydelse mod Kronen. Men først skulle den rigtige efterfølger for præsidenten komme på plads.

Da McKinleys vicepræsident under hans første embedsperiode, Garrett Hobart, døde i 1899, kom McKinley

Præsident Theodore Roosevelt

under intenst pres fra den fraktion i sit eget Republikanske Parti, der var pro-Wall Street og pro-britisk, for at udnævne Th. Roosevelt til vicepræsident. Han og hans nærmeste, politiske rådgiver, senator Marcus Alonzo Hanna, kapitulerede over for presset og udnævnte Roosevelt til jobbet

Præsident McKinley blev genvalgt i 1900. Han forstod, at han var et mål for mord, og hans højrehånd, senator Hanna, havde skrevet et memo, der krævede, at »tilstrækkelig sikkerhed blev indført omkring præsidentens person«. Memoet sagde, at den amerikanske regering var blevet informeret om, at

Anarkister eller socialister, gennem deres forskellige organisationer, havde besluttet at rydde kloden for flere af dens regenter, [begyndende med] Kejserinde Eugenie af Østrig ... Kongen af Italien ... [og] så USA's præsident ... og de to første opgør ... har fundet sted som forudsagt.

New Yorks Politi var klar over, og advarede McKinley om, at settlementet på Henry Street var en udklækningsanstalt for anarkistaktivitet og ville være det sted, hvorfra et mordforsøg mod præsidenten med størst sandsynlighed ville blive lanceret.

Under et besøg i Buffalo, staten New York, blev McKinley dødeligt skudt af anarkisten Leon Czolgosz, en elev af Emma Goldman. Czolgosz tilstod, at han nogle uger før drabet havde hørt et foredrag af Goldman, der opfordrede til ødelæggelsen af den amerikanske regering.

Goldman blev midlertidigt arresteret under anklager om meddelagtighed i McKinley-mordet, men blev senere løsladt.

Men den virkelige historie bag Henry Street og den London-baserede Fabian-bevægelse bag det anarkistiske, sikre opholdssted i New York kunne spores direkte tilbage til Den britiske Krone. Settlementet i Henry Street var blevet finansieret af Wal Street-bankieren Jacob Schiff og hans Londonpartner, Sir Ernest Cassel, personlig bankier til den britiske kongefamilie og det britiske Fabianselskab. Emma Goldman var et ledende medlem af Englands Neo-malthusianske Liga, og da hun blev udvist af USA, blev hendes sikre hjemrejse til England sponsoreret af et andet medlem af den Neo-malthusianske Liga, Lord Bertrand Russel.

McKinley-mordet var paradigmatiske for den britiske afdeling for politiske mord, der udså sig amerikanske præsidenter, og andre, ledende, amerikanske patrioter, som mål for henrettelse.

Ved enhver sådan begivenhed, hvor amerikanske ledere har været udset som mål for mord, har *Executive Intelligence Review* været i stand til at fastslå en klar kommandokæde tilbage til London. Det eneste, der har ændret sig, er vantroen hos det amerikanske folk, der alt for længe har tolereret et århundrede med politiske mord, der har berøvet USA og verden nogle af dets mest lidenskabelige og patriotiske ledere.

Denne artikel bragtes første gang i Executive Intelligence Review (EIR) den 12. juni, 2015.

Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.